

KINH DỊCH HỘI - THIÊN ĐỊA NHÂN

DỊCH SƯ THUÝ NGÔ

A romantic scene of a couple in a sunset landscape with falling leaves. The couple is silhouetted against a bright sunset sky, with the sun low on the horizon. They are standing on a rocky outcrop, looking at each other. The background features a city skyline and mountains. The scene is framed by a large, arched window or archway, with a large tree on the left and falling leaves scattered throughout the air.

Duyên kiếp phân ly

Quyển 1: LUÂN HỒI

MỤC LỤC

Chương 1 : <i>Chóng nỡ chóng tàn!</i>	3
Chương 2 : <i>Gần mặt cách lòng</i>	10
Chương 3 : <i>Có Trăng Quên Đèn</i>	19
Chương 4 : <i>Ăn Mía Nhả Xác</i>	27
Chương 5 : <i>“Tôi là của mọi người còn cô là của riêng tôi”</i>	37
Chương 6 : <i>Hai tâm hồn hai thế giới</i>	46
Chương 7 : <i>Tứ đồ tường</i>	54
Chương 8 : <i>Áp đặt</i>	61

Chương 1 : *Chóng nở chóng tàn!*

Chuyện tình cảm là duyên nợ, nhiều người hạnh phúc mà nhiều đôi sống bên nhau như nghiệp quả! Phải đau khổ trăm luân mới thỏa cái món nợ tiền kiếp. Trong thời đại ngày nay chuyện ly hôn giống như cơm bữa, số ca ly hôn nhiều như nấm mọc sau mưa... yêu trong sự rẻ rúng, tình nghĩa phu thê trở thành trách nhiệm gánh nặng, con cái là sợi dây ràng buộc... khổ tận cam lai!

Người ta cũng muốn xây dựng hạnh phúc lắm! Nhưng hạnh phúc hôn nhân lại không xuất phát từ một phía. Người thì xây dựng, người thì

đập bỏ, mà xây thì mười giọt mồ hôi không bằng đập một giọt nước mắt.

Vậy nguyên nhân từ đâu? Và cách thức nào để xây dựng hạnh phúc hôn nhân gia đình? Một bài toán khó! Nhưng thi thoảng vẫn có phép giải...

Duyên Kiếp Phân Ly là cuốn sách trình bày những nguyên nhân sâu sắc của sự tan vỡ trong hôn nhân, nghiệp duyên và sự chuyển đổi nghiệp, sự luân hồi...

Chóng nỡ chóng tàn

Vĩnh Trinh là cô gái xinh đẹp! Nhưng duyên số thuộc hàng hẩm hiu. Cô luôn có cảm giác quen người đàn ông nào cũng khó khăn. Đừng tưởng

đẹp là có duyên, nhiều lúc đẹp lại là nguyên nhân của việc “ế” vừa đẹp vừa giỏi thì tiêu chuẩn lại càng cao...

Cô đã từ chối rất nhiều “mối” cho tới độ tuổi đã “báo động”, dưới áp lực của gia đình, và của chính bản thân cô thì duyên số đưa đẩy Vĩnh Trinh gặp Đức Thịnh, một chàng trai với diện mạo bánh bao, miệng lưỡi ngon ngọt, kinh tế gia đình cũng thuộc loại vững vàng. Vừa gặp Đức Thịnh thì Trinh đã có cảm giác đây là nửa còn lại của đời mình, nên sau vài tháng tìm hiểu thì họ quyết định tiến tới hôn nhân.

Đúng như câu “*ở trong chăn mới biết chăn có rận*” lấy nhau chưa được

một năm Trinh mới hiểu hơn về người chồng mới cưới của mình. Thực ra, Thịnh không hề ngọt ngào như cô tưởng, cậu chàng là người cọc tính và có dấu hiệu vũ phu, lại thêm việc Thịnh không biết lo lắng làm ăn mà kinh tế hoàn toàn phụ thuộc vào gia đình!

Trong một lần đi nhậu say về... Vĩnh Trinh có tỏ thái độ cau có thì Thịnh nổi khùng lên đập hết đồ đạc trong nhà rồi đánh cô một tát tai. Sự việc này như giọt nước tràn ly, cô đau khổ khóc lóc rồi bỏ về nhà mẹ ruột. Cũng sau việc đó, cô quyết định nộp đơn ly hôn!

Rất nhiều cuộc hôn nhân đến với nhau bởi cảm xúc, nóng vội bột chộp mà dẫn tới kết quả đổ vỡ giống như trồng cái cây mà kéo cho thân nó cao lên để cầu nó mau ra hoa thì không bao giờ được. Cây sẽ chết, hoa thì chẳng nở... việc gì cũng cần có thời gian để tìm hiểu... hôn nhân lại càng phải tìm hiểu kỹ càng đối tượng để không phải ngỡ ngàng...

Mẹ của Vĩnh Trinh có đến gặp sư Huyền Không, sư bảo rằng: *“Hồi ấy ở nước Bảo Bình, thiên hà số 7, có chàng Lương ngồi ở chợ bán rau, có cô con gái của ông Vệ là người giàu có quyền thế nhất trong vùng, cô tên là Tuyết*

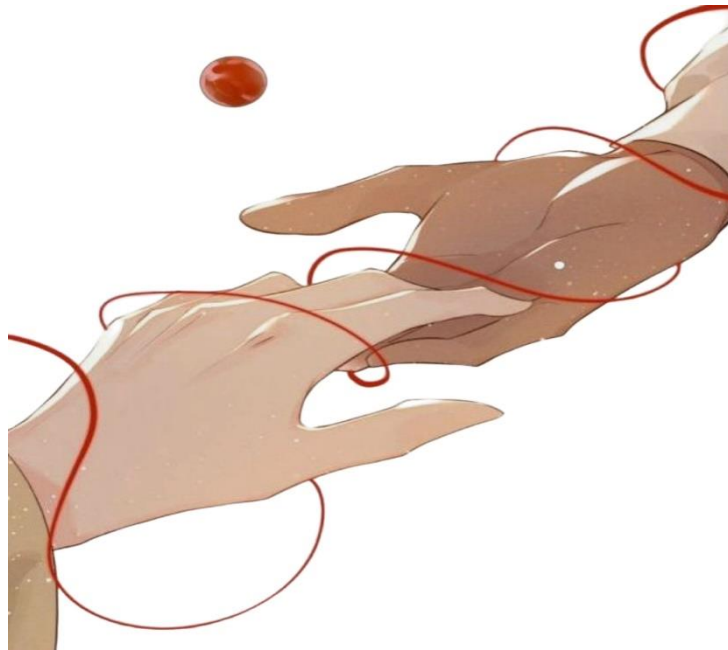
Châu, xinh đẹp hơn người nhưng tính tình nóng nảy và hay xem thường người nghèo khổ. Lần đó cô ngồi kiệu đi qua chợ... chàng Lương trông thấy cô thì mê đắm mắt cứ dõi theo mỹ nhân...

Tuyệt Châu thấy được thì không ưa, cho rằng Lương không xứng đáng nhìn cô như vậy nên bảo đám gia nhân dừng lại, tới tát chàng Lương một tát cho tỉnh và nhắn gửi “hãy biết thân biết phận” Lương bị tát đau, bị sỉ nhục giữa chợ, nhưng vẫn ôm lòng tương tư Châu về sinh bệnh, chẳng bao lâu thì qua đời. Trước khi chết đã nguyện cầu kiếp sau sẽ được làm

chồng của Châu.

Lời nguyện ấy sau 40 kiếp thì ứng nghiệm! Bây giờ là Thịnh, còn Tuyết Châu kiếp nào giờ chính là Trinh”.

Lời sư Huyền Không nói được tác giả ghi lại trong tập nhân quả luân hồi. Nay lấy làm câu chuyện cho sách *Duyên Kiếp Phân Ly*.

Chương 2 : *Gần mặt cách lòng*

Trong đời sống hôn nhân, thứ hủy hoại ngấm ngầm và tàn bạo nhất với tình cảm vợ chồng là *“không thể chia sẻ”, “không thể ngồi nói chuyện cảm thông với nhau”*, thế giới băng giá này khiến cho tình yêu nguội lạnh... đốm lửa ánh sáng yếu dần ... yếu dần rồi lịm tắt!

Nguyên nhân của tình trạng *“gần mặt cách lòng”* là do sự khác biệt trong tư tưởng, ai cũng nghĩ rằng *“mình nói ra người kia cũng không hiểu cho mình”*, bởi lý do sâu xa là mọi người không sẵn sàng lắng nghe đối phương, cái tôi che lấp sự sáng suốt

và chúng ta không học được cách tiếp nhận những tâm tư của người khác, đặt mình vào hoàn cảnh của họ để suy nghĩ và cảm nhận những nỗi niềm thầm kín của người bạn đời.

Khi đã có khoảng cách trong tư tưởng mà không được hàn gắn thì tình yêu sẽ như bông hoa héo rũ, thiếu nước và chết khô!

Hoàng Tâm và Trung có mối tình thật đẹp thời sinh viên, họ yêu nhau và chia sẻ với nhau rất nhiều điều, dường như hiểu nhau trọn vẹn... đủ để họ tiến tới hôn nhân.

Rồi tiếng chuông giáo đường ngân vang, xe hoa ngày cưới rộn ràng!

***Họ nắm tay nhau
Trao lời ước nguyện
Trăm năm bạc đầu...***

Đôi bạn trẻ bước vào đời sống hôn nhân như một đứa trẻ con nắm tay nhau vào ngôi trường mới với biết bao điều lạ lẫm...

Trung thì rất mực yêu Tâm, anh chàng có tính hay nghe lời mẹ, bất cứ điều gì cũng nghe! Còn Tâm với mẹ chồng lại không hợp tính, mẹ chồng cũng hà khắc lễ giáo khiến cô nàng bị ngọt ngạt. Tâm thì có tính hay xét nét trách cứ và nhạy cảm thái quá với những chuyện nhỏ nhặt.

Cứ mỗi lần cô chia sẻ với chồng về chủ đề mẹ chồng thì như đánh trúng điểm kiêng kỵ của Trung, mỗi lần như vậy anh thường lần tránh, nhiều khi còn cáu gắt trách vợ.

Thế rồi từ đó có khoảng cách, hai người ít nói chuyện với nhau, ít chia sẻ. Từ việc nhỏ rồi xé ra to. Hai người xuyên bất đồng quan điểm!

Trung chán nản thường xuyên đi tiệc tùng vui chơi với bạn bè. Tâm cũng tìm kiếm bạn bè trên mạng xã hội để tâm sự. Trong một lần vô tình Trung phát hiện ra đoạn tin nhắn của Tâm chia sẻ chuyện gia đình với người đàn ông khác thì nổi máu ghen

lên! Giận quá mất khôn, anh tung ra những lời lẽ xúc phạm đến vợ và kéo cả gia đình vợ vào để mắng chửi!

Sự việc này khiến Tâm quyết định dứt áo ra đi! Đám đơn ly hôn mặc dù theo luật Đạo thì bí tích hôn phối đã thực hiện rồi không được xé bỏ giao ước! Mâu thuẫn giống đốm lửa cháy âm ỉ... nếu mình không giải quyết sớm thì nó sẽ bùng cháy một ngày không xa, nó bùng lên rất bất ngờ không kịp trở tay.

“Ở nước Tịnh Quốc khi xưa có chàng thư sinh, lên kinh dự thi, trên đường đi gặp một cô gái bị người ta ném đá vì nghi oan cho cô gian dâm

với chồng người ta. Chàng thư sinh đã bằng trí tuệ hiểu biết của mình đã chứng minh được cho mọi người cô gái hoàn toàn trong sạch!

Cô gái được cứu mạng đem lòng biết ơn và nguyện rằng “nếu chàng không chê, thiếp xin theo chàng để nâng khăn sửa túi!”

Hai người họ kết hôn với nhau, chàng thư sinh năm nào đã là một vị quan lớn, còn cô gái đã trở thành phu nhân cao quý!

Người ta nói “đồng tiền sẽ làm thay đổi bản chất của con người” trong hoàn cảnh này là đúng! Gia đình họ giàu có bởi tham ô của cải, khi đó bọn

trẻ con hay đọc bài về:

Nghe vẽ nghe ve

Nghe về cá nóc

Bụng ông như cóc

Nuốt tiền lương dân!

Vào buổi hàn vi, bà Tình đã nhận một người con nuôi, bà có người con trai kết hôn với cô Thủy làng bên. Hai vợ chồng sống với nhau rất hạnh phúc, làm nghề buôn, vì có tiền nên ra sức giúp đỡ cho người em nuôi ăn học thành tài. Nào ngờ khi đã công thành danh toại, người em đã quên hết ân

nghĩa lại lấy oán báo ân! Người đó chính là chàng thư sinh năm nào!

Sau khi ra làm quan, bởi muốn che lấp quá khứ bí mật của mình, nên không nhận gia đình mẹ nuôi. Hai vợ chồng anh trai sa cơ lỡ vận... đã không ra tay cứu giúp lại còn căm ghét! Bởi trước đây anh ta đã đem lòng yêu người chị dâu của mình nhưng không dám thổ lộ. Nay có cơ hội thì muốn cướp chị về làm thê thiếp! Vì chị Thủy rất xinh đẹp!

Anh ta đã dùng quyền thế ép anh trai vào tù, để đoạt chị dâu. Nhưng chị đã tự vẫn bằng bó lụa. Người mẹ nuôi uất hận lâm bệnh ho ra máu rồi chết

sau đó không lâu...

Chàng thư sinh đó là tiền kiếp của Trung, còn cô gái năm nào là Tâm. Họ có duyên vợ chồng hai trăm kiếp. Nhưng phải phân ly bởi nghiệp quả gây ra với gia đình người mẹ nuôi. Người mẹ ấy đã luôn đầu thai theo người con nuôi để dạy dỗ con và người con phải luôn nghe lời mẹ!

Sư Huyền Không soi căn kiếp họ và nói lại cho tôi nghe để viết vào tập sách Duyên Kiếp Phân Ly! Đọc mà không khỏi ngậm ngùi...”

Chương 3 : *Có Trăng Quên Đèn*

Nếu chè ngọt ăn nhiều quá thì ngán!

Thời những thứ quen thuộc sẽ trở nên nhàm chán!

Con người chạy theo ham muốn dục vọng, thỏa mãn phần xác mà bỏ quên phần hồn. Từ chỗ thiếu những quy chuẩn đạo đức trong hôn nhân mà đưa tới sự đổ vỡ... bởi con người để bản năng chiến thắng, cảm dỗ chiến thắng đầu hàng ma quỷ! Họ cảm thấy đời sống tẻ nhạt, họ thấy thiếu thốn tình cảm... và họ muốn ghé tìm một bến đỗ khác!

Châu Pha kết hôn với Thuận Hòa trong sự ngưỡng mộ của rất nhiều bạn bè. Đúng kiểu *“trai tài gái sắc”*. Châu Pha là người có nhan sắc mỹ miều, biết bao chàng trai đem lòng say đắm! Nhưng cô không chọn lựa ai lại chọn chàng nhạc sĩ tài hoa. Thuận Hòa đúng kiểu người yêu hết mình và quên cũng hết dạ. Anh ta có tài, nhiều cô gái ngưỡng mộ... điều đó giúp anh có rất nhiều cơ hội để trải nghiệm trong tình yêu! Nhưng cái sự yêu đương bản năng ấy không giống với hôn nhân. Bởi hôn nhân yếu tố đạo đức trách nhiệm vô cùng quan trọng! Cưới nhau được một năm thì Thuận Hòa lại dở chứng *“ngựa hoang”*, anh

ta không đặt nặng vấn đề đạo đức hôn nhân lên hàng đầu, không xem trọng lòng chung thủy, thứ mà anh ta xem là *“sợi dây kìm nén cảm xúc”* nên anh mặc cho vợ mình đau khổ thế nào, anh đi tìm mối quan hệ ngoài hôn nhân với Tâm Anh, cô nàng phục vụ quán bar quyến rũ.

Châu Pha biết điều đó, hằng đêm cô khóc rất nhiều, trái tim cô mong manh dễ vỡ... cứ mỗi lần nghĩ tới chồng mình đi ngủ qua đêm với người phụ nữ khác là ngực cô đau nhói. Và những cơn ác mộng đêm đêm lại dội về khi cô vừa thiếp đi vì mệt...

Cô thấy mình là người đứng phía sau dõi theo những bước chân của chồng với người thứ ba, họ nắm tay nhau và cười đùa, họ rất hạnh phúc trong trời chiều hoàng hôn, họ quan tâm nhau từng cử chỉ nhỏ... nước mắt Châu Pha cứ chảy dài... cô không thể thở được rồi giật mình tỉnh giấc...

Quá đau khổ và không chấp nhận được một cuộc sống hôn nhân nặng trĩu tâm can, cô quyết định ly hôn trong nước mắt! Mặc dù vẫn còn rất yêu Thuận Hòa nhưng cô vẫn quyết định thà sống một mình chứ không thể sống một cách thiếu công bằng và tàn nhẫn với người phụ nữ đến vậy.

Cô vốn là người phụ nữ mạnh mẽ, cô đề cao nhân phẩm và lòng thủy chung! Trước đây cô đã có suy nghĩ sai lầm là có thể cảm hóa được đối phương, nhưng đó chỉ là suy nghĩ của riêng cô mà thôi...

Như bao người con gái khác đã thất bại ít nhất một lần trong hôn nhân. Cô đến sư Huyền Không để soi tiền kiếp được sư dạy bảo rằng:

“Tại làng Đại Hữu, có cặp vợ chồng là Trâm và Hoàng yêu nhau thắm thiết lắm! Chàng làm tiểu phu, còn nàng dệt vải. Buổi sáng chàng phu đi làm thường ghé vào quán nước Trà Mi, nơi đây có cô chủ quán vô cùng

xinh đẹp nhưng tính nết lả lơi... cô Trà Mi thấy vợ chồng Trâm và Hoàng rất yêu thương nhau thì ganh ghét không ưa! Cô ta bèn nghĩ ra một mưu kế để phá hoại hạnh phúc của gia đình họ. Theo kế hoạch...

Hôm đó cô thông báo đóng quán không bán, nhưng khi Hoàng đi qua thì cô gọi lại, vào quán uống ly nước và kể cho chàng nghe một câu chuyện liên quan đến vợ chàng. Nói rằng Trâm có quan hệ mờ ám với một người đàn ông, cô tình cờ phát hiện khi ra suối Rết để lấy nước...

Hoàng đứng hình, mặt nóng bừng, lắc đầu... như không muốn tin lời Mi,

chàng bỏ về nhưng từ đó bắt đầu nghi ngờ vợ mình không chung thủy, thường tỏ thái độ không tốt với vợ, ghen bóng ghen gió nói những câu rất nhói lòng Trâm. Cô buồn lắm! Không biết giải bày sao với chồng... nên đành im lặng chịu oan.

Hoàng thấy vợ không nói gì lại càng sinh nghi, buồn chán thì đến chỗ quán Mi uống rượu, lần đó bị Mi chuốc rượu cho say rồi lừa dối... quyến rũ... Hoàng không tự chủ được mình đã ăn ngủ với Mi. Khi tỉnh táo lại thì giật mình, nhưng mọi sự đã muộn. Mi đã tố cáo Hoàng ra quan nói rằng cô bị “cưỡng ép”...

Quan cho bắt Hoàng nhốt lại luận tội, rồi bị cho nhốt vào rọ heo, thả xuống sông...

Trâm vì thương chồng nên cũng trầm mình tự vẫn...”

Sư Huyền Không nói với Châu Pha rằng: “Hòa và Tâm Anh chính là hai vợ chồng ở 13 kiếp trước, còn cô chính là Trà Mi đó! Sợi dây oan nghiệt!” Châu Pha nghe xong thì rơi lệ... xót thương vô cùng và rất ăn năn những tội lỗi trong tiền kiếp của mình. Sư ông đã khuyên cô tu tập, sửa đức, làm lành tránh dữ, tạo phúc đức mà chuyển hóa nghiệp! Cô nghe theo từ đó biết chấp nhận và nhất tâm tu hành...

Chương 4 : Ăn Mía Nhả Xác

Trong đời sống hôn nhân vợ chồng bởi nhiều gánh nặng cơm áo gạo tiền, giáo dục con cái, quan hệ xã hội, lại nhiều áp lực khiến cho họ cảm thấy mệt mỏi, khiến họ không thể bao dung được cho nhau. Những lời nói chì chiết nặng nề, xúc phạm đổ lên nhau như những đồng rác bẩn thỉu, nhưng không ai nhận mình là sai, ai cũng có lý do cho mình luôn là người đúng!

Rồi bên ngoài xuất hiện những đối tượng mới lạ, trẻ trung, ăn nói ngọt ngào... lại hiểu tâm lý và khiến cho họ được an ủi, được tôn trọng! Từ đó

dẫn tới những mối quan hệ ngoài hôn nhân... không một rào cản đạo đức tôn giáo nào ngăn được dục vọng ở một người thiếu sự tu dưỡng...

Thành Chân tổ chức đám cưới cùng Lệ Quyên trong hân hoan những tiếng cười, tiếng nhạc... đám cưới hoành tráng nhất khu phố Vinh thời bấy giờ. Bạn bè Quyên đều rất ngưỡng mộ cô, họ bảo cô “*khéo chọn chồng*” và cũng không ít người ganh tị với cô, trong số đó có Châu Diễm.

Ban đầu, họ quen biết nhau, rồi yêu nhau, mỗi lần đi chơi Quyên thường rủ Diễm cùng đi để ra mắt bạn trai là Chân, một anh chàng đẹp

trai và tiềm lực kinh tế gia đình thuộc top khủng!

Những tưởng Diễm sẽ vui vì hạnh phúc của mình vì họ là đôi bạn thân, nào ngờ đâu Diễm ngoài mặt ngọt ngào vui vẻ mà lòng chứa toàn âm mưu thâm độc. Cô tức vì mình cũng xinh đẹp giỏi hơn Quyên nhưng những điều Quyên gặp toàn may mắn còn mình toàn gặp chuyện xui xẻo!

Cô ta tìm đủ mọi cách quyến rũ Thành Chân, có lần cô giả uống rượu say gặp sự cố, gọi cho Thành Chân ra giúp! Chân vốn dĩ cũng có tính trăng hoa, kiểu suy nghĩ cho thì cứ sai nên nhiều lần Diễm bật đèn xanh, anh ta

cũng muốn có chút gì đó nhưng chưa có cơ hội... lối sống của anh ta vốn dĩ được giáo dục chỉ coi trọng đồng tiền và sự thụ hưởng nên không coi vấn đề đạo đức ra gì...

Anh ta đã có quan hệ mờ ám với Diễm, và sự việc đã bị Diễm quay lại khi họ ở khách sạn, cô nàng đã bố trí tất cả và đe dọa anh nếu không ly dị vợ cưới cô ta thì hình ảnh của anh sẽ bị tung lên mạng!

Thành Chân không còn cách nào khác đành phải về ly dị vợ trong sự bàng hoàng của Quyên. Ban đầu, anh ta chửi bới nhục mạ cô, tìm đủ mọi cách để bắt lỗi cô, nói cô không có khả

năng sinh con nên phải ly hôn...

Quyên đành chia tay chồng mới cưới trong ghen ngào uất ức... khi đã trắng tay, cô buồn bã hẹn Diễm ra uống cà phê để tâm sự, Diễm tỏ vẻ ngạc nhiên rưng rưng nước mắt an ủi Quyên. Diễm ôm Quyên vuốt tóc cô và mỉm cười thỏa mãn mưu kế của mình đã thành.

Chưa được 3 tháng... Quyên đã nhận được tin sốc khi Diễm mời cô đi dự đám cưới của mình với Thành Chân... không thể tin vào mắt mình... và lúc này như đã hiểu ra vấn đề... cô chạy đi tìm Diễm để làm cho ra lẽ, nhưng Diễm cười khinh bảo: “Mày

không xứng đáng với anh ấy! Mà chỉ là con bé nhà quê rẻ mạt! Anh ấy chỉ xứng với những người như tao thôi!”

Tàn ác hơn Diễm còn mở điện thoại ghi lại đoạn video Diễm và chồng cũ của Quyên đang làm tình cho Quyên xem để chọc tức!

Quyên đau khổ tột cùng ra về trong uất hận... thật trớ trêu, cô lại vừa biết tin mình đã có thai với Thành Chân.

Vô lượng kiếp nhân sinh...

“Chợ Tĩnh có hai vợ chồng là Tử Đan và Bảo Thoa người nước Tề. Họ làm nghề buôn bán thịt heo ở chợ. Nhưng năm đó mùa màng thất bát,

dân tình đói kém bởi chiến tranh, nên việc buôn bán làm ăn của họ cũng bị ảnh hưởng, không có tiền để mưu sinh. Túng quá thì làm liều!

Bảo Thoa bàn với chồng một mưu kế, được biết ở chợ có một con bé hay gọi là Tuyết Ngọc, nó khờ khạo nhưng lại có chút nhan sắc, nó không cha không mẹ, nay ta lừa bán nó vào lầu xanh cũng được kha khá tiền.

Tử Đan ban đầu còn lo sợ bị phát hiện nhưng vợ phân tích hợp lý, thêm lòng cũng có tà tâm nên ánh mắt nham hiểm gật đầu đồng ý!

Vợ chồng họ đưa Tuyết Ngọc về tắm rửa sạch sẽ, lời ngon tiếng ngọt

dụ dỗ... quả thật khi Ngọc được trưng diện lên thì đẹp mê hồn.

Theo kế hoạch, chúng lừa bán cô vào lầu xanh. Ngọc biết mình bị lừa, vì cô là người thông minh chỉ đang giả khờ để sống! Bởi cô là tiểu thư thuộc vương gia quyền quý, kinh đô gặp biến loạn nên mới trốn đi lánh nạn.

Đêm đó, cô bỏ trốn, thoát khỏi lầu xanh... sau này, gia tộc cô lại hưng vượng! Tuyết Ngọc kết hôn với công tử Sài. Thì tình cờ phát hiện trong sổ gia nhân của công tử Sài có người chuyên mổ heo chính là Tử Đan. Cô kể lại chuyện xưa cho chồng nghe! Người chồng tức giận bắt Tử Đan ra trói lại

đánh, rồi cho phơi nắng ngoài chợ! Tử Đan chịu không nổi nhục hình chết khô giữa chợ. Bảo Thoa ôm hận trong lòng, viết thư tuyệt mệnh rồi cắn lưỡi chết!

Trên chiếc khăn tay màu trắng thêu hình đôi uyên ương, dòng chữ bằng máu với đầy nỗi oán hận tột cùng: “có chết ta cũng làm ma để theo mày! Dù hai vợ chồng mày có đầu thai một trăm một ngàn kiếp... cũng không thể sống hạnh phúc được bên nhau... tao sẽ phá cho tới cùng...”

Sư Huyền Không đã kể lại chuyện này... sư bảo rằng: Bảo Thoa chính là kiếp trước của Diễm, còn Tuyết Ngọc

chính là Quyên. Bảo Thoa đã luân hồi ba mươi kiếp để báo oán Tuyết Ngọc vì năm xưa đã đẩy vợ chồng họ vào chỗ chết!”

Chương 5 : *“Tôi là của mọi người còn cô là của riêng tôi”*

Rất nhiều người đàn ông có suy nghĩ rằng *“bản thân mình có quyền được quan hệ với nhiều người phụ nữ, còn vợ anh ta chỉ dành riêng cho anh ta”* chính suy nghĩ trọng nam khinh nữ này đã dẫn lối cho nhiều người đàn ông phá bỏ giao kết hôn nhân! Chấp nhận làm kẻ phản bội với câu cửa miệng *“đàn ông mà”* ...

Vợ chồng Dũng và Linh kết hôn đã được tám năm, có với nhau hai người con. Linh là người vợ, người mẹ biết quan tâm chăm sóc gia đình, một

lòng một dạ chung thủy. Nhưng chồng cô thì ngược lại... cũng với quan điểm dễ dãi trong hôn nhân, không coi trọng sự chung thủy. Coi thường giao ước hôn phối nên ngoại tình rất “*hồn nhiên*”. Anh ta cũng biết đó là điều xấu hổ nên lén lút vụng trộm qua lại với hai người phụ nữ, ngoại tình cùng lúc với hai người.

Linh phát hiện ra chuyện mèo mả gà đồng này nên rất buồn tủi khổ đau! Phần vì tình yêu dành cho chồng, phần vì con cái... nhưng việc ngoại tình thường xuyên tiếp diễn và nhiều lần Dũng đã hứa sẽ không tái phạm nữa, cô tha thứ nhưng bốn cũ

soạn lại... Dũng không từ bỏ được tính trăng hoa của mình...

Nhiều người khuyên Linh hãy vì con mà sống cam chịu! Có người còn khuyên cô sống theo kiểu ông ăn chả bà ăn nem. Nhưng Linh không muốn nghe theo! Bởi cô nghĩ con cái cô sẽ bị ảnh hưởng nặng về tâm lý khi sống chung với một người bố thiếu đạo đức và ghẻ lạnh với mẹ của nó! Cô không muốn con cô sẽ sống như bố nó...

Cuối cùng, cô quyết định ly hôn.

Những tưởng nói ra quyết định của mình thì Dũng sẽ vui vẻ mà ký vào tờ đơn nhưng cô đã làm... Dũng không chịu ký mà còn đe dọa cô. *“Nếu cô mà ly dị, tôi sẽ tự tử cùng bé út”.*

Linh rùng mình! Vì biết tính chồng nói là làm. Anh ta đòi tự tử bắt theo con út. Một suy nghĩ quá bệnh hoạn tàn nhẫn... nhưng cô không thể làm gì hơn... không thể bỏ Dũng vì thương con lo sợ con mình sẽ gặp chuyện!

Dũng đã ngẩn rảng nói: *“Tôi là của mọi người! Còn cô là của riêng tôi!”*

Sự việc khủng khiếp ấy đã đẩy cô

tới chỗ trầm cảm... cô không bỏ được chồng mà cũng không thể ở chịu trận như vậy... không ai có thể can thiệp vào để cứu giúp cô. Cô tìm đến sư Huyền Không... được sư chỉ điểm:

“Tại một vùng biển yên bình nước Mường, cách đây 3 vạn năm, ở thiên hà số 8.

Hành tinh này có những đêm trăng đẹp huyền ảo! Nhà ông Quản Tượng có hai cô con gái nhỏ rất xinh đẹp! Nhưng tính tình trẻ thơ hồn nhiên. Ông Quản Tượng có nhận một học trò thường gọi là Đăng Hải, người này học giỏi, nhanh nhẹn, miệng thường nói chuyện đạo lý nhưng điểm yếu là

háo sắc.

Bởi vì Đặng Hải giấu giếm bản chất rất kỹ nên ông Quản Tượng không đề phòng. Trong một đêm ông vắng nhà, Đặng Hải đã dụ hai cô con gái nhỏ của ông, nói là “ra đồng cỏ ngắm trăng”... hai đứa bé tin theo! Đặng Hải mỗi bên một tay dắt hai người con gái ra đồng cỏ rồi tà tâm phát khởi, y đã dở trò đồi bại với hai người con gái của ông Quản Tượng.

Việc của y che được mắt người nhưng không che đậy được ánh trăng đêm đó... khi hạt giống tà tâm đã gieo xuống thì nghiệp duyên đã chờ ngày trở quả...

Đặng Hải chính là Dũng của kiếp này, còn hai cô bồ chính là hai đứa bé gái năm xưa. Họ đã luân hồi theo Đặng Hải hơn một trăm kiếp! Để phá hủy hôn nhân của người này!”

Linh nghe sư ông soi tiền kiếp thì không khỏi giật mình vì đúng hai người phụ nữ đó là hai chị em! Mà chồng cô có quan hệ bất chính với họ. Chính cô không thể ngờ tại sao hai người phụ nữ đó lại chấp nhận chồng cô. Và chồng cô cứ gặp họ là say mê điên cuồng giống như bị bỏ bùa. Lấy hết sạch tiền bạc của nhà để nuôi dưỡng họ.

Sư Huyền Không kể tiếp: “Ông

Quản Tượng lúc chưa lập gia đình, trong nhà ông xảy ra một việc kỳ lạ. Có hai con gà mái từ đâu xuất hiện, chúng ở vườn nhà ông, chúng rất thân thiết yêu thương nhau.

Ông thấy gà không rõ lai lịch, ban đầu không dám bắt ăn nhưng thấy lâu không ai tìm thì bắt một con làm thịt, con gà rên la thảm thiết! Một con chạy thoát, mấy ngày liền sau đó cứ nghe tiếng gà rên rĩ... bởi vì mất bạn nên con gà kia cũng không muốn sống nữa, nó tự chui vào nhà để họ giết thịt!

Sự việc xảy ra được năm năm thì ông Quản Tượng kết hôn và sinh ra hai cô con gái!”

Linh được sư ông hướng dẫn tu tập chuyển nghiệp! Làm nhiều việc lành, từ thiện bác ái! Cứu giúp rất nhiều người đói rách... nâng đỡ nhiều thân phận bất hạnh...

Lòng cô ấy thấy nhẹ nhàng thanh thản! Chồng cô ở gần cô thấy sự thánh thiện của cô cũng không dám gây khó khăn cho cô. Cô không cần mở miệng đòi ly hôn thì chồng cũng tự đề nghị... việc này khiến ai cũng thấy lạ!

Chương 6 : Hai tâm hồn hai thế giới.

Có những cuộc hôn nhân tới với nhau để trốn tránh và khóa lấp bản chất thật thâm kín! Hoặc biến cố phát sinh bất ngờ khiến mọi thứ sụp đổ trong chớp nhoáng!

Khi hai tâm hồn không thể gắn bó hòa quyện thì giữa họ sẽ có một khoảng cách rất lớn. Việc họ kết hôn với nhau có số vợ chồng bởi điều này được ấn định từ trước. Nhưng thực sự đó chỉ là một món nợ duyên họ phải trả. Còn họ lại có duyên nợ sâu đậm với một người khác...

Câu chuyện hôn nhân của Thùy và Dương là một ví dụ. Hai người kết

hôn với nhau bởi sự mai mối sắp xếp của gia đình hai bên. Thời gian họ tìm hiểu nhau dường như là con số không. Họ làm đám cưới trong sự ơ thờ mặc đời sẽ xô đẩy họ về đâu? Không ai biết được...

Thùy sau khi lấy chồng thì cố gắng xây dựng hạnh phúc! Quan tâm chiều chuộng Dương, nhưng anh ta đều từ chối tất cả những tình cảm mà người vợ trẻ dành cho mình. Thậm chí họ chưa bao giờ làm vợ chồng thật sự một lần. Dương luôn lảng tránh những chuyện vợ chồng.

Ban đầu Thùy nghĩ do chồng chưa có tình cảm với mình nên còn e ngại.

Nhưng mọi chuyện đã đến với cô bằng một cái kết đắng!

Dương thường mời một anh bạn đến nhà chơi, người này tên là Đường, một anh chàng thư sinh trắng trẻo đẹp trai.

Nếu là bạn bình thường thì không nói làm gì, nhưng cử chỉ quan tâm của họ dành cho nhau rất đặc biệt. Dương thậm chí không phải đi làm gì, hàng tháng Đường đều trợ cấp tiền bạc, chăm sóc làm đẹp không hề tiếc của! Đường là chủ một hệ thống chăm sóc da có thương hiệu nổi tiếng.

Thùy nhìn vào mối quan hệ không

được bình thường của họ thì không khỏi nghi ngờ chồng mình là người thuộc thế giới thứ ba. Nên rất hoang mang... cho đến một lần cô giả đi làm ở công ty nhưng lén về nhà để “bắt quả tang” thì cô đã được toại nguyện khi thấy Dương và Đường đang ân ái yêu thương trong phòng tắm.

Quá sốc với những gì đang diễn ra... cô gục đầu vào tường khóc to thành tiếng!

Không đợi cô lên tiếng, Dương chủ động yêu cầu ly hôn! Chuyện này cô hứa với Dương sẽ giữ kín đáo không để cho gia đình hai bên biết vì sợ người lớn bảo thủ họ không chịu

được!

Thùy ly hôn trong ngậm ngùi chua xót... có người quen đã giới thiệu cô đến sư Huyền Không soi tiền kiếp, thì được sư kể lại:

“Kiếp trước cô và Dương cũng là vợ chồng. Hai vợ chồng đang sống rất hạnh phúc thì bỗng một ngày mưa gió tầm tã... chồng cô mang về nhà một con chó, bảo rằng ‘anh vừa cứu được trên đường về’, tính cô thì không ưa nuôi chó, còn chồng cô ngược lại quẩn quýt với con chó cả ngày, từ lúc nó còn nhỏ đến lớn...

Mà rất kỳ lạ, chủ và chó thân thiết với nhau lạ kỳ, có món gì ngon chồng

cô đều lấy cho nó ăn trước, còn con chó cũng rất yêu chủ, nó thường nằm ngoài cổng chờ chủ về mới chịu đi ngủ mỗi lần chủ vắng nhà, ai cho nó ăn gì nó cũng không ăn...

Chồng cô yêu thương con chó nhiều khi còn hơn vợ, nên cô đâm ra tủi thân, rất tức giận, mỗi lần chồng đi vắng là cô đánh đập nó tàn nhẫn.

Rồi tới một ngày nọ, chồng cô đi xa ba ngày có công việc, bảo cô ở nhà chăm sóc con chó. Hôm đó, con chó như linh cảm trước sự việc nên kêu la rên rĩ rất thảm thiết, nước mắt nó chảy dài...

Chồng cô đi chưa được nửa ngày

thì cô đã kêu người ta tới bắt con chó đi giết thịt. Lúc về thì cô dối rằng ‘nó bỏ đi tìm anh nên mất’.

Chồng cô rất đau khổ vì mất con chó. Nhưng sự thật này mãi mãi bị chôn vùi...

Con chó đó bên trong là một linh hồn được đầu thai chuyển kiếp. Nó nợ ơn chồng cô nên nguyện kiếp sau có làm người sẽ báo đáp. Linh hồn con chó ấy chính là một kiếp của Đường. Nay cậu ta đến để trả nợ duyên cho Dương. Còn cô phải đau khổ phân ly bởi vì nghiệp chướng năm xưa đã hại con chó tội nghiệp!”

Câu chuyện của sư ông khiến Thùy ngộ ra nhân quả báo ứng. Cũng từ đó cô tu tập sống tốt, yêu thương vật nuôi... cô đã mở một trại chó mèo để cứu vớt những con thú gặp nạn về nuôi dưỡng...

Thật đúng với câu *“cứu vật vật trả ơn. Cứu nhân nhân trả oán”*.

Chương 7 : *Tứ đồ tường*

Với cuộc sống hôn nhân, sự đổ vỡ ngoài liên quan tới duyên nợ tiền kiếp thì trong hiện kiếp nếu bản thân không biết tu tập, làm lành tránh dữ thì nghiệp quả sẽ đến rất nhanh... sự chia ly là khó tránh khỏi.

Hằng ngày có nhiều thứ gieo nghiệp, trong hôn nhân tình cảm thì những thú vui ăn chơi là thuốc độc phá hoại hạnh phúc gia đình nhanh nhất! Trong đó những điều sau cần chú ý:

Đầu tiên, là nghiện rượu, chất gây nghiện, ham chơi tụ tập bạn bè anh em... những trường hợp này thường

không giữ được hạnh phúc gia đạo! Đã được chiêm nghiệm qua rất nhiều trường hợp tan vỡ trong hôn nhân, bởi nó là nguyên nhân đưa tới những sự sa đọa khác.

Thứ hai, là mê sắc dục, nam thì mê nữ sắc, còn nữ thì say đắm mỹ nam. Sự u mê này dẫn tới kết quả tà dâm rồi bỏ bê gia đình vợ con, phản bội giao ước hôn nhân. Thậm chí còn mang theo bệnh tật về nhà. Con cái bị liên lụy.

Thứ ba, nghiện cờ bạc, cá độ... nghiện những thứ này thì chắc chắn đầu óc không nghĩ tới gia đình, vay mượn tiền bạc, đổ nợ, tự tử, cuộc đời

như con thiêu thân cứ lao vào ánh đèn rồi chết! Ham mê đỏ đen là con đường vắng tắt nhanh nhất đưa tới sự đổ vỡ trong hôn nhân.

Những điều nói trên không phải là điều kiện đủ để có một cuộc hôn nhân hạnh phúc nhưng là điều kiện cần nếu muốn xây dựng gia đình êm ấm... phải loại bỏ ngay những thói quen trên!

Gia đình ông Sơn lại có chuyện buồn khi đứa cháu thứ hai của ông lại bị mắc dị tật bẩm sinh như đứa đầu. Con trai cả của ông và con dâu đã quyết định đi thử ADN và đau đớn phát hiện ra họ là hai anh em cùng

cha khác mẹ.

Cũng bởi ông Sơn sống quá thoáng với quan điểm “*trai năm thê bảy thiếp*” ông đi cặp bồ khắp đầu nam cuối bắc khi hành nghề tài xế lái xe đường dài. Nên con rơi con rớt của ông ở khắp mọi nơi. Số Trời run rủi thế nào mà con của chính thất lại gặp con của người thê thiếp bị ruồng bỏ năm xưa. Người phụ nữ này sau khi bị ông Sơn lừa tình có thai, sinh con và đem bỏ ở trước cửa nhà một gia đình giàu có, họ đã nhận nuôi đứa bé gái! Coi như con ruột!

Còn oan nghiệt nào hơn khi những đứa con phải gánh cái nghiệp tà dâm

của cha mẹ chúng gây ra. Bởi vậy việc tu tập đạo đức trong lối sống vô cùng quan trọng để giữ gìn hôn nhân hạnh phúc và mang lại điều tốt đẹp cho con cái. Nó phải được nỗ lực cố gắng từ hai phía. Vợ chồng đều phải tu thì mới hạnh phúc được.

Những sự chơi bời nó mang lại sung sướng nhất thời nhưng phải trả một cái giá rất nặng nề sau đó... cái này lúc mê chơi chúng ta sẽ không thấy...

Có một loài quỷ ít ai biết tới. Đó là quỷ phá hôn. Quỷ này thường xúi giục con người rơi vào ăn chơi nghiện ngập, tà dâm, sân hận... dẫn

dắt con người vào chỗ chán vợ chán chồng, phản bội và có những hành động gây ác nghiệp. Xong chúng ta phải như thế nào mới bị cám dỗ và sa ngã. Những ai không nhiếp tâm vào việc tu tập đạo đức, giữ gìn những chuẩn mực trong đời sống hôn nhân sẽ bị dính bẫy. Dựa trên thù hận, tính dục, say mê... quỷ sẽ dẫn đường cho ta đi vào vực thẳm...

Mỗi người chúng ta hãy tự quán chiếu soi xét lại bản thân mình. Nếu chúng ta đang bị cám dỗ hãy mau chóng thoát ra. Nếu không sự đau khổ nghiệt ngã sẽ tiếp nối dài dài... đến lúc đó thì mọi sự đã quá muộn

màng...

***Đừng đợi nước đến chân mới nhảy
Mất bò mới lo làm chuồng
Hãy phòng bệnh tốt hơn chữa bệnh
Hãy biết yêu thương nhiều hơn***

Chương 8 : Áp đặt

Khi đã chung sống vợ chồng với nhau chúng ta phải có sự tôn trọng lẫn nhau. Tôn trọng ở đây, ngoài những tiêu chuẩn đạo đức hôn nhân chúng ta cần gìn giữ, chúng ta phải luôn trân trọng, thể giới quan, tôn giáo, tư tưởng của người kia. Thà như ban đầu trước khi quyết định tiến tới hôn nhân chúng ta dừng lại! Còn khi đã quyết định đến với nhau chúng ta phải chấp nhận những sự khác biệt để sống thuận hòa với nhau.

Sự lý tưởng hóa người chồng hay người vợ theo ý nghĩ của mình và bắt

họ phải tư duy theo mình là một sai lầm rất nghiêm trọng gây ra sự rạn nứt tình cảm. Dẫn tới khó đồng cảm và xa rời...

Trên thế giới này không ai là hoàn hảo và người chồng, người vợ của chúng ta cũng như vậy. Trừ những việc quá lớn gây ra sự phản bội, bạo hành và xúc phạm, ngoài ra những việc nhỏ nhất, chúng ta nên có suy nghĩ thoáng ra một chút, đừng quá cầu toàn và khó tính.

Hân và Trường cưới nhau được một năm thì quyết định ly hôn. Không phải do Trường ăn chơi, ngoại tình hay lười biếng không chịu làm

việc, cũng không phải anh là người chồng thiếu trách nhiệm nhưng Hân là người vợ có phần khắt khe! Cô muốn người chồng mình phải tuyệt vời mọi mặt.

Trường mở lời nói một câu đùa vui không có ý gì nhưng bản tính nhạy cảm, Hân lại thấy đó là sự xúc phạm và thường xuyên sửa đổi chồng, bắt chồng phải ăn nói theo ý mình. Không chỉ trong lời ăn tiếng nói mà trong việc mặc đồ, đi đứng, kiểu cách đều muốn sửa chồng cho vừa với ý mình. Trong khi Trường là mẫu người của công việc, đầu óc giản dị, chỉ nghĩ tới việc quan trọng không

quan tâm tiểu tiết, và rất ghét việc bị sửa, anh cảm thấy như vậy là vợ không tôn trọng mình, không yêu mình thật sự vì không chấp nhận những khuyết điểm nhỏ của mình. Còn Hân tuy có ý tốt! Muốn chồng hoàn thiện nhưng cách cô hành xử lại thiếu tế nhị nên chẳng những không sửa được chồng mà còn đẩy sự việc đi xa hơn...

Cô không bỏ được tính cách lý tưởng hóa người chồng, và Trường cũng không sửa được những khuyết điểm cá nhân. Từ đó vợ chồng họ có khoảng cách, chuyện bé xé ra to, rồi nhiều áp lực cuộc sống ập tới đúng

lúc, cuối cùng họ quyết định ly hôn do không thể nói chuyện tôn trọng nhau được nữa....

Trở lại dòng thời gian, ngược về quá khứ...

Nước Bà La, vương triều thứ sáu, có vị thái tử đem lòng yêu người con gái tên là Châu Mễ, hai người kết hôn với nhau, sống mặn nồng hạnh phúc bên nhau, được ba năm thì Châu Mễ mắc bệnh lạ và qua đời đột ngột! Thái tử đau đớn khôn nguôi... thường trầm mặc ưu phiền chẳng thiết việc triều chính... khiến vua cha rất lo lắng!

Khi ấy có người cận thần hiến một

kể lạ, bảo vua rằng “*bệ hạ chỉ cần tìm cho thái tử một người con gái có tướng mạo giống hệt Châu Mễ, rồi huấn luyện cho cô ấy những cử chỉ nói năng cho giống nàng thì thái tử sẽ không còn buồn nữa*”. Vua cho là kế hay! Lập tức cho người đi tìm người con gái có ngoại hình giống hệt Châu Mễ. Thì tìm được một người con gái quê tên là Sa Huỳnh. Nhưng cô ấy đang chuẩn bị tổ chức đám cưới! Cô ấy bị bắt đi vào đúng ngày thành hôn trong sự đau đớn bàng hoàng của gia đình và chồng sắp cưới của cô.

Sa Huỳnh được đưa vào cung cho học những cử chỉ điệu bộ, đi đứng

đến ăn mặc, phong thái... thật giống với Châu Mễ. Điều này đã giúp thái tử trở nên vui vẻ trở lại đúng như lời cận thần kia đã nói.

Thế nhưng đau đớn thay! Sa Huỳnh là cô gái nhà quê đã có hôn ước từ trước nay bị bắt ép như con chim phải vào lồng như con thú bị đem đi làm xiếc! Mặc dù được tận hưởng mọi thứ sơn hào hải vị, lầu son gác tía, nhưng cô không bao giờ cảm thấy vui vẻ! Hàng đêm đều khóc cạn nước mắt... thương cha nhớ mẹ, tội nghiệp người chồng ở quê nhà... lâu ngày u uất sinh bệnh ho ra máu rồi chết!

Cái chết của cô đã khiến thái tử tỉnh ngộ, đau đớn lại thêm đau đớn... thái tử bỏ ngai vàng đi tu...

Nghiệp chướng kéo theo nhau không dứt... người cận thần khuyên vua năm nào chính là Trường của kiếp này, bởi cái nghiệp chia rẽ uyên ương ngày nào mà giờ đây sự luân hồi tiếp nối đã kéo dài năm mươi kiếp... Trường sẽ luôn bị vợ sửa cho đến lúc phải uất ức mà chia tay! Điều này sẽ chấm dứt cho tới khi nào anh ta trả xong hết nghiệp của tiền kiếp!

Thế nên mới nói, cái miệng hại cái thân, chúng ta khi khuyên bảo ai trong hôn nhân tình cảm hãy thận

trọng!

Hãy khuyên họ những điều tốt đẹp! Đừng cố tình chia rẽ gia đình họ. Đặc biệt là gia đình họ đang hạnh phúc bên nhau. Nếu mình gây ra chia rẽ thì mình sẽ gánh nghiệp đó trong tương lai.

Những cánh hoa tàn rơi....

Bên dòng nước bồi hồi

Những tim nồng thốn thức

Thương bóng hình xa xôi!

Yêu đương tự kiếp nào...??

Mấy ai hiểu vì sao?

Dây tơ hồng kết chặt

Hai tâm hồn với nhau!

Chữ duyên và chữ phận

Thêm chữ nợ người ơi!

Nhân sinh từ muôn kiếp

Hạnh phúc được mấy người?

